

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. G. TH. VAN OS VAN DELDEN,
L. G. M. BAAS BECKING, J. G. KAM, C. G. J. VREEDENBURGH,
W. L. Z. VAN DER VEGTE, B. R. VAN LIDTH DE JEUDE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

17^e Jaargang.
No. 12.

Donderdag
17 December '14.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 40 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Maandag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62

BERICHT.

Het eerstvolgende nummer van dit Blad verschijnt op Donderdag 14 Januari 1915.

Inhoud.

Bericht.

Delftsch Studenten-Corps.

Senaats-overdracht.

Toespraak gehouden door den President van het Delftsch Studenten-Corps, den heer V. L. de Lannoy, bij gelegenheid van zijn Installatie, op Dinsdag 15 December 1914.

Delftsche Studenten-Bond.

D. S. D. C. „Logika”.

Vereenigingsleven.

„Sanctus Virgilius”.

Ingezonden.

Vakvereenigingsbesturen, door F. Kanstein.

Kletspraatjes.

Een gesprek, door E. I. R. D.

Aan den heer E. I. R. D., door M. Engelberg.

Gedachten en Gedichten.

Sombere Zomerdagen, door Agi.

Brieven uit Brabant, door J. M.

Correspondentie.

Delftsch Studenten-Corps.

Senaats-overdracht.

Dinsdagmiddag had op een der bovenzalen van de Sociëteit „Phoenix” de Senaatsoverdracht plaats. De heer Schiff die tot zijn leedwezen door de tijdsomstandigheden verhinderd was een rede te houden, bedankte zijn mede-senatoren voor de prettige samenwerking gedurende 't afgelopen jaar en in 't bijzonder, ook namens den heer Doude van Troostwijk, de heeren De Lannoy, Von Weiler en Pel voor de talrijke diensten gedurende de mobilisatie bewezen.

Hierop déchargeerde de heer Schiff den heer De Lannoy als secretaris, en zichzelf als president van den Senaat van het Delftsch Studentencorps en installeerde in zijne plaats den heer De Lannoy.

TOESPRAAK

gehouden door den

President van het Delftsch Studenten-Corps,

den Heer V. L. DE LANNOY,

bij gelegenheid van zijne Installatie,

op Dinsdag 15 December 1914.

Mijne Heeren Senatoren, Honorair- en te
installeeren Senatoren, Leden van het
Delftsch Studenten Corps.

Mijne Heeren,

Aangezocht, met de heeren Von Weiler en Pel weer opnieuw deel uit te maken van den Senaat van het Delftsch Studenten-Corps, hebben wij gemeend, in de gegeven om-

standigheden, niet te mogen weigeren. Met het goede voorbeeld voor oogen, van zoo vele onzer Corpsbroeders, die, met terzijdestelling van alle persoonlijke belangen, medewerken om den goeden naam van ons Corps hoog te houden, hebben ook wij niet geaarzeld, om opnieuw een deel van onzen tijd en van onze werkkraft te wijden aan de belangen van het Delftsch Studenten-Corps.

Doch laat ik er dadelijk bijvoegen, dat wij ook niet wilden weigeren, omdat wij in het verzoek een bewijs van vertrouwen zagen, maar ook van instemming, met de wijze waarop wij het jaar te voren onze taak opvatten.

Wij hopen dit vertrouwen niet te beschamen, het belang van het D. S. C. zal ons bij onzen arbeid steeds voor oogen staan.

Namens het Corps zeg ik den heer Schiff dank, dat hij gedurende een jaar in den Senaat, den presidentszetel heeft willen innemen.

Ware het niet, dat zijn plicht en die van onzen Archivaris, Doude van Troostwijk, beiden elders riep; men zou zeer zeker den Senaat verzocht hebben in zijn geheel aan te blijven. Ik twijfel niet, of zij zullen met weemoed afstand hebben gedaan van de plaats, die zij in den Senaat innamen.

Met dankbaarheid dient hier van deze plaats erkend te worden, de steun, dien wij mogen verwachten van de honorair-Senatoren, daar zij toch zoo menigmaal blijk gaven, dat het wel en wee van het Delftsch Studenten-Corps hun steeds ter harte is blijven gaan. Onthoudt ook ons Uw, zóó gewaardeerden, steun niet. In veel zullen wij U hebben te raadplegen, want hoe dikwijls toch kan wisseling van gedachten leiden tot opheldering van misstanden.

Ik déchargeer bij dezen, met dankbetuiging voor de beezen diensten, de heeren Von Weiler, Doude van Troostwijk en Pel, en installeer in hunne plaats, de heeren: Van Hasselt, Van Styrum, Von Weiler en Pel.

Mede-Senatoren,

Zoo is dan het oogenblik gekomen, waarin wij een zware doch schoone taak op onze schouders voelen neergelegd. De leden van het D. S. C. verwachten veel van ons, en toetsen als het ware vooruit, wat wij voor hen wezen zullen. Dat wij hen in hunne verwachtingen niet teleurstellen! Wij moeten ons zelve strenge eischen opleggen, om op waardige wijze het Corps te vertegenwoordigen.

Noodig daartoe is, een onverflauwde belangstelling te toonen in het leven onzer Corpsbroeders, wij moeten dat mijns inziens niet bezien van een verheven standpunt, doch het met hen medeleven in den goeden zin van het woord. Onze beoordeeling van toestanden moet niet een éenzijdige zijn, laat niet ieder van ons, voor zich een stokpaardje willen berijden.

Een groot voorrecht is het voor mij samen te mogen werken met U, Von Weiler en Pel; ik weet, dat ik op U kan rekenen, ons eendrachtig samengaan al gedurende een jaar, is mij daarvoor borg. De twee jongeren, Van Hasselt en Van Styrum, moeten wij nog nader leeren kennen, doch ik geloof zeker, dat onze keuze zal blijken een gelukkige te zijn geweest. Daar waar studiebelangen het gebieden, dat de ouderen in ons College een meer bescheiden deel aan de Senaatswerkzaamheden moeten nemen, zoo is Uw beider taak reeds dadelijk omvangrijk. Mocht Gij U in Uw arbeid nog niet zoo direct thuis gevoelen, welnu, Ge wordt omringd door Uw oudere Collega's, die U steeds, met hun raad, terzijde zullen en willen staan. Onthoudt aan ons ouderen, Uw nog jonge en frissche kraft niet; wij hebben die noodig.

Mijne Heeren, Leden van het Delftsch Studenten Corps.

Gelukkig hebben wij nog geen maatschappelijke problemen op te lossen, noch de vierschaar te richten over de machten der aarde, neen het is slechts een simpel stukje leven, dat wij met elkander leiden, in details niet verder bekend dan in onzen eigen kring, maar niettemin voor ons allen belangwekkend en leerrijk. Wij zijn in eene omgeving van gezond voelen en denken, al spreken wij dan ook daarin een eenvoudige taal. Wij moeten het Corpsleven in al zijn fasen medegemaakt hebben, wil het voor ons vruchten van ervaring en levenswijsheid afwerpen; want hoewel het zeer zeker een voorrecht is een wetenschappelijke opleiding te hebben genoten, zoo moeten wij naast de wetenschap, die ons het geschreven woord schenkt, ook zoeken de wetenschap, die ons het leven kan geven. Dit laatste nu moet ons een Studentencorps kunnen bieden; zal ook het Delftsch Studenten-Corps in dit zoo eigenaardig jaar aan deze voorwaarde kunnen voldoen? Ik geef hierop een bevestigend antwoord, mits ieder Corpslid op zichzelf, zich op gepaste wijze van zijn waarde bewust zal zijn en bovendien een deel van zijn werkkraft ten dienste van het Corps zal willen stellen. Het is voor ons allen in deze dagen noodig om, niettegenstaande onze aandacht telkens getrokken wordt door veel, wat daar buiten voorvalt, te beseffen, dat het goed en nuttig is, dat het leven zooveel doenlijk zijn gewonen gang gaat, dus ook het leven in onzen studentenkring. Wij moeten er van doordrongen zijn, dat wij daarin een taak hebben te vervullen; laat het ons aan toewijding daaraan niet ontbreken, laat een ieder er zich van bewust zijn, dat hij is, niet slechts lid, doch verantwoordelijk lid van het Delftsch Studenten-Corps.

De ziel van een Corps vindt in zijne vereenigingen hare uiting. Het komt mij voor, dat over het algemeen de leden eener vereeniging te veel overlaten aan het initiatief hunner besturen, met het betalen hunner contributie „hat der Mohr seine schuldigkeit getan”, denken vele. Zoo ooit, dan brengen dit jaar de omstandigheden mede, dat men op geen finantieele offers mag rekenen, het is de moreele steun vooral, die dit jaar de vereenigingen aan hare leden zullen vragen; zoo ge die op het peil van bloei wilt houden, waarop ze nu staan. — Den Bestuursleden der vereenigingen zou ik in overweging willen geven, dat mocht in dit jaar Uw vereeniging weinig van zich doen spreken, de oorzaak daarvan niet bijna uitsluitend op de tijdsomstandigheden te schuiven, zij zijn moeilijk, zij zijn eigenaardig, maar men hoede zich, ze te veel in dit verband als verontschuldiging aan te voeren.

Zoo kan b.v. Apollo, toch ook dit jaar een uitvoering geven geheel met eigen krachten indien het engageeren van solisten te groote finantieele offers zou vragen; alleen op wat meer moeite van bestuur en leden komt het dan aan. Ik doe hiermede slechts een greep, wat geldt voor Apollo is ook van toepassing op andere vereenigingen. Dubbele inspanning geeft als men onder moeilijke omstandigheden iets tot stand heeft gebracht, ook dubbele voldoening. —

Er moet en er kan veel bezuinigd in ons Corps, wanneer ieder voor zich begint, met alle buitensporige uitgaven tot een minimum te beperken. —

Ook voor dezen Senaat zal „bezuiniging” het devies zijn, echter met dien verstande, dat het Corps steeds op waardige wijze gerepresenteerde blijve. Op dat punt moeten wij zijn „overlegend”, doch nimmer „bekrompen”. Het „bezuinigingsverslag Röell” zal onze richtsnoer zijn. —

Door de economische ontwrichting, als noodzakelijk gevolg van den Europeeschen oorlog, zal door de ouders van den jeugdigen student het finantieele vraagstuk meer dan anders overwogen worden. Laten wij trachten te verhinderen, dat we in de naaste toekomst diegene, die anders lid van het D. S. C. zouden wenschen te worden, daarvan zouden moeten afzien door de te hooge kosten, aan dat toetreden verbonden. „Gouverner c'est prévoir”; het is ons aller belang en ons aller voordeel om te trachten, dat het leden aantal van ons Corps niet beduidend kleiner worde!

Aan U, leden van het Delftsch Studenten-Corps vraag ik steun, ter verwezenlijking al dezer plannen. —

Nog een speciaal woord wensch ik te richten tot U, eerste jaars, de jongste onder onze Corpsbroeders.

De toekomst van het Corps is voor een groot deel in Uwe handen. Nu moet het mij van het hart, U er op te wijzen, dat Gij tot dusver nog niet voldoende hebt weten te vinden en daardoor niet hebt leeren waardeeren, wat het Corps U aanbiedt. Gij zoekt te weinig gezelligheid op Uw eigen societeit, veelal geeft gij de voorkeur aan samenkomsten met enkelen Uwer.

Voor een deel weet ik wel waaraan dat is toe te schrijven; gij gevoelt U nog niet geheel thuis in onze kleine maatschappij, wij allen hebben datzelfde doorgemaakt, doch hoe meer Gij U daar tegen inzet, des te spoediger zult Ge dat gevoel van U, bij ons nog niet „heimisch” te voelen, overwonnen hebben. Geeft Gij aan Uwe neiging tot afzondering toe, dan doet Ge U zelf werkelijk te kort en wie kan de belangen van een Corps goed dienen, hetgeen U alle toch als Corpslid betaamt, wanneer Ge niet leeren wilt te beseffen, dat Ge er trotsch op moet zijn om deel uit te maken van onze Corporatie. En nog erger: ge zoudt er daardoor toe kunnen komen, geen vertrouwen in ons Corps te krijgen en wijfelmoedig af te breken, al het goede, dat U bij ons geboden wordt, inplaats van dat helpen in stand houden.

Dat hetgeen Ge nu zaait, niet uitloope op een onvoor-deeligen oogst voor ons geliefd Corps!

Omdat ik mij zoo goed in uwe plaats kan denken, heb ik deze woorden tot U gesproken, ik zou zoo gaarne voor U willen, dat Ge U één met ons zult gaan voelen.

De Senaat is er diep van doordrongen, dat zijn verantwoordelijkheid groot is, dat Hij menigmaal zal mistasten hoe goed de bedoeling ook was: doch laten wij ons voornemen niet te veel te „vitten” op kleinigheden, zoo die wellicht minder goed zullen slagen; want wat doet het er tenslotte toe, of het weefsel hier en daar onvolkomenheden vertoont, als de gouden draad, het goede te willen, maar steeds te hervinden is.

Omringd van mijne mede-Senatoren leg ik de plechtige verzekering af, het Corps naar mijn beste weten te zullen leiden: mocht er een vermanend of ernstig woord te spreken vallen, dan zal ik dat niet uit den weggaan, maar ik zal trachten ook niemand daardoor te kwetsen. Ik hoop voor het Delftsch Studenten-Corps te zijn een waardig dienaar, zonder echter ooit te worden zijn slaaf.

Ik heb gezegd!

Delftsche Studenten-Bond.

D. S. D. C. „Logika”

Algemeene Vergadering op 3 December 1914.

Het nieuwe Bestuur 1914—'15 zal bestaan uit de heeren:

W. L. Utermark,	Voorzitter,
N. J. Dekker,	Secretaris.
W. Schermerhorn,	Penningmeester.
W. C. J. Mooy,	Bibliothecaris-Archivaris.

De heer A. D. Mesritz hield een lezing over „het Bioscope gevaar.”

Spreker begon met de ontwikkeling te schetsen van de film-techniek.

Kreeg men in het begin slechts voorbijtrekkende soldaten of ruiters te zien, en de zoogenaamde „wonderen” in de overbekende wegvliegende menschen en huizen, spoedig werden de opnamen mooier, men zag natuuroptnamen, woelige zeeën, enz.

Maar mét de verhoogde techniek, was een daling in het genre van stukken te constateeren; men ging over tot de levende detective-romans, inbraken en branden, waarbij alle noodige decorveranderingen onzichtbaar voor het publiek blijven.

Volgens spreker, was dit het grootste gevaar: de slechte invloed, die deze sensatie-stukken hebben, op jonge misdadigers en vooral op kinderen. Over het algemeen, zal de sympathie zijn aan de kant van de dieven en moordenaars, terwijl politie en rechters, omdat ze aan de „fijne avonturen en spannende momenten” een eind maken, ongunstig beoordeeld zullen worden.

Er is nu wel 'n verbetering waar te nemen; vele goede artisten zijn zich voor vast gaan verbinden aan de film-fabrieken, ze leggen zich meer toe, om zichtbaar uitdrukking te geven aan hun gemoedstoestand tijdens het spel.

Ook de wetenschappelijke films doen er het hunne toe om de bioscope te veredelen, maar spreker achtte toch dringend ingrijpen van overheidswege noodig, om althans de voornaamste gevaren te onderscheppen.

Door verschillende leden, werd na de pauze gedebatteerd, zoodat voor 'n tweetal improvisaties, slechts een kort, maar eveneens levendig gevoerd debat, tijd werd gevonden.

N. J. D.

Vereenigingsleven.

„Sanctus Virgilius”.

Op Donderdag 10 December j.l. hield de R.K. Studenten-vereeniging „Sanctus Virgilius” eene buitengewone vergadering.

De Voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

Vervolgens richt hij zich tot de Candidaat-leden.

Alvorens U als lid van Virgilius aan te nemen, moet ge mij veroorloven, eenige woorden tot U te richten als vriend, als oudere, die weet wat er in Uw hart omgaat, die de idealen kent, met welke gij Uwe intrede doet, maar die ook weet, hoe het eene na het andere zoo licht door eigen schuld te loor kan gaan.

Nog voor korten tijd hadt gij die droomen, van een vrijen en gelukkigen onbezorgden studententijd, vol van onbestemde genoegens. Maar het waren droomen, gij kendet de werkelijkheid niet. Nu gij er reeds eenigermate mee bekend zijt, zult gij dat zelf inzien en begrijpen, maar thans is ook het oogenblik gekomen, waarop gij Uwe idealen moet herzien, waarop gij ze aan moet passen aan Uwe gewijzigde inzichten. Het is een dringende noodzakelijkheid, opdat gij in Uw gedachtenleven het overwicht niet zult verliezen.

Als gij U nu niet een doel stelt, waarnaar ge wilt streven, als gij U blind staart op onbereikbare idealen, dan zult gij den weg niet vinden, maar wegzinken in den dagelijkschen sleur.

Wij hebben allen onze fouten, doch juist nu kunnen zij voor U verderfelijker worden, nu gij vrij zijt en niemand U ongevraagd zal helpen. Toont Uw karakter. Ge bergt schatten in U zoo broos en teer, dat ze gemakkelijk breken kunnen, schatten zoo zwaar tevens dat ze met moeite zijn op te houden wanneer ge, wankelend op den ladder staat. Mocht ge het ongeluk hebben te vallen, dan verplettert ge in Uw val zoovele andere dingen die mooi waren in U en ge belandt in een chaos van ellende, waar de uitgang zoo moeilijk te vinden is.

En mocht ge er al in slagen op te staan; denk er wel aan, wat eens gebroken is, kan niet meer volkomen worden hersteld; er blijft iets in U, waaraan gij steeds met wroeging zult denken.

Zie, dat is het verschil tusschen een studententijd zooals gij U die gedroomd hadt en zooals ze zoo gemakkelijk worden kan. Nu is het aan U, te toonen, hoe ge Uw geloof, Uw ontwikkeling en Uw vrijheid moet gebruiken.

Een grooten steun kunt ge vinden in St. Virgilius waar gij vrienden vindt, verbonden door hetzelfde geloof, waar een moderator is, wiens taak het is, U met raad en daad te helpen. Tevens vindt ge in St. Virgilius gelegenheid tot ontwikkeling van Uw Katholiek bewustzijn, van Uw geest en karakter.

Wordt goede leden van St. Virgilius, opdat zij door Uwen steun moge bloeien.

Candidaat-leden, door dezen hamerslag inaugureer ik U tot leden van Sanctus Virgilius.

Onder het zingen van het vaandellied werden de diploma's uitgereikt.

Alsdan geeft de Voorzitter het woord aan den moderator, Pater Vrijmoed.

Reeds op de H. B. S. of het Gymnasium waart gij vervuld van het verlangen naar vrijheid, dat gij, op de Hoogeschool zoudt bezitten; voor de laag-bij-de-grondschen uitte zich dit in het bezit van een huissleutel, voor de meer hoogerstrevenden naar het idee, dat zij op eigen beenen zouden staan.

Meen nu niet, dat als iemand daar gaat met omgeslagen broekspijpen, slappen hoed en wat dies meer zij, dat zoo iemand vrij is, wellicht is hij gebonden door zware ketenen. Meen ook niet, dat de vrijheid bestaat in fuifen en daarna tot diep in den middag te blijven slapen; neen, zoo iemand legt zich zware ketenen op.

Uw vrijheid is hoofdzakelijk bedreigd in 2 opzichten, Uw verstand en Uw hart.

In het Paradijs liet Eva zich verleiden door de slang, die haar voorspiegelde, dat zij, door het eten der verboden vrucht, verstand zou krijgen om goed en kwaad te onderscheiden.

Gij allen hebt het verstand om goed en kwaad te onderscheiden en gij hebt het noodig, want door de moderne theoriën op godsdienstig en zedelijk gebied is een verwarring ontstaan, waarin gij licht zoudt kunnen verdwalen. Maar gij hebt Uw geloof en Uwe kerk. Zij vraagt vrij onderzoek harer geloofswaarheden, doch als gij de waarheid erkend hebt, ook onvoorwaardelijke onderwerping aan hare uitspraken. Gij hebt te kiezen tusschen Autonomie en Gezagsbeginsel.

Als Katholiek hebt gij reeds gekozen, doch weet dan ook te handelen naar het beginsel wat gij gekozen hebt. Verdedig de vrijheid van Uw verstand, weest sterke zelfbewuste mannen; doe altijd wat Uwe innerlijke geloofsovertuiging U zegt.

Doch niet alleen de vrijheid van Uw verstand, neen nog meer wordt de vrijheid van Uw hart belaagd. Zorg toch, dat gij nooit die drukkende last zult moeten torsen van een geheim, waarvoor Uwe zuster zou blozen en Uwe moeder zich zou schamen, dat gij later tegenover Uwe eigen kinderen zonder vrees en zelfverwijt kunt staan.

De vooruitgang der moderne techniek door den menschelijken geest is bewonderenswaardig, doch er bestaat geen hooger noodzakelijker techniek dan die der zelfbeheersching. Leert U dan beheerschen, opdat steeds de vrijheid van verstand en hart Uw deel zij.

Een enthousiast applaus steeg op als dank voor de keurige rede van den moderator.

De Voorzitter dankt den moderator en richt zich dan tot Prof. Dr. Alph. Steger.

Sinds Uwe aankomst in Delft, hebben we kunnen constateeren, dat onze vereeniging steeds Uwe belangstelling en waardeering heeft getrokken; altijd hebt ge ons met raad en daad bijgestaan. We hebben daarom gemeend, te moeten zorgen, dat ge aan onze vereeniging zoudt kunnen denken als Uwe vereeniging en met het aanbieden van het eere-lidmaatschap gelooven we zulks te bereiken. Wilt het dus op de eerste plaats beschouwen als een bewijs van waardeering. Maar toch moet ik zeggen, dat wij daarbij ook egoistisch gedacht hebben; dat we begrepen, U zóó vaster aan ons te binden om ook in de toekomst op Uw gewaar-deerde hulp te kunnen rekenen.

Prof. Steger, alsdan het woord nemende, verklaart, dat hij het eere-lidmaatschap met graagte aanvaardt, omdat hij het beschouwt als een versterking van den band, die tusschen hem en St. Virgilius bestond. Hij heeft hierdoor het recht gekregen, iets te zeggen aan de leden en wekt hen op zelf spreekbeurten te vervullen en aan onderlinge bespreking te onderwerpen, zooals het ook in het Reglement is uitgesproken.

Men moest eigen ideeën en meeningen niet alleen in zich dragen, maar ook naar buiten weten te uiten. Daartoe was een zeer goed middel, dat men zich eerst oefende in de beginselen der filosofie, voornamelijk de logica.

Prof. Steger eindigt met den wensch uit te spreken, dat de zinspreuk der vereeniging „Crescendo gramen sementat” in den ruimsten zin in vervulling zou gaan.

Tenslotte neemt de Voorzitter nogmaals het woord om het laatste punt van de agenda te behandelen. Maar „last not least”, het is voor ons zeker niet het minst aangename, integendeel.

Deken De Graaf, 't was oorspronkelijk onze bedoeling, U als moderator met een geschenk te vereeren. De prettige herinneringen, die we evenwel van U behouden hebben, de zekerheid evenzeer dat we ons nog voortdurend in Uwe belangstelling en sympathie mogen verheugen, mogen thans hun uiting vinden in de hartelijke gelukwenschen met Uw zilveren priesterfeest en in het geschenk dat wij U aanbieden. Onze keuze is gevallen op Delftsch aardewerk, omdat we wisten dat dit U aangenaam zou zijn.

Deken De Graaf dankte met eenige woorden. Al heet het ook:

Der Mohr hat seine Schuldigkeit getan.
Der Mohr kann geben,

Hij is overtuigd, dat nu nog niet alles afgelopen is, maar dat er nog een band bestaat tusschen hem en St. Virgilius.

Nadat het stormachtig applaus bedaard was, dankte de Voorzitter de donateurs en introducés voor hunne belangstelling en sloot de geslaagde feestvergadering.

Ingezonden.

Vakvereenigingsbesturen.

In het laatste nummer van het S. W. kwam onder „Ingezonden” het volgende voor:

Vraag:

Wie worden bestuurslid van vakvereenigingen?

Antwoord:

Voor bestuurslid van vakvereenigingen komen in aanmerking die personen, die door hardnekkig weg te blijven van alle vergaderingen, en nooit deel te nemen aan door vakvereenigingen georganiseerde excursies, hun geheel „neutrale” houding tegenover genoemde vereenigingen hebben getoond — en dus bij uitstek „geschikt” zijn, om geheel onpartijdig als bestuurslid de belangen van deze vereenigingen te behartigen.

C.

Examinations are of no value whatsoever. If a man is a gentleman, he knows quite enough, and if he is not a gentleman, whatever he knows is bad for him.

OSCAR WILDE.

De Redactie kon blijkbaar niet nalaten, als proeve van literaire ontwikkeling en groote belesenheid, deze laatste aanhaling onmiddellijk onder het ingezonden stuk te plaatsen.

Voorwaar! een prijzenswaardige daad, een handeling, die aanbeveling verdient in dit blad! Men ga in deze richting voort, en plaatse steeds onder „ingezonden stukken” pikante literaire aanhalingen!

Speciaal wanneer het „ingezonden” belangrijke kwesties in het studenten- of studieleven betreft, zij men kwistig met de toe te voegen letterkundige kruiden en beperke zich niet tot één taal of één schrijver!

Het aangehaalde behoeft vooral niet door iedereen begrepen te worden! Een zekere vaagheid, ja zelfs een absoluut-niet-op-de-kwestie-slaan, is integendeel zeer gewenscht.

Snuffelend in mijn letterkundig kruidenboek, vond ik de volgende lekkere beetjes, welke ik de Redactie voor toekomstige gevallen, hierbij gerangschikt naar hunne pittigheid, aanbied:

„Saïdijah's vader had een buffel” (Multatuli) —
Gedult, mevrou, gedult; God proeft zijn uitverkoren”
(Vondel) — „Mais moi, je dis:!” (Tolstoi) —
Veni, vidi, vici! (Caisar) — Ynljeave jonge, ho glim-
kest' sa blij?” (Troelstra) — „Baibai, mosioe, baibai
mosioe, videra pomeranz, zaza!” (Mexicaansch volkslied).

Ter zake echter — en in gemoede — dient de vraag door C. gesteld en beantwoord in overeenstemming met de feiten, zooals die zich bij niet nader te noemen vakverenigingen hebben voorgedaan, niet onder oogen te worden gezien?

Wie dienen dus in aanmerking te komen om als bestuursleden van vakverenigingen op te treden?

Volgens mijn meening behooren door een aftredend bestuur de volgende eischen gesteld te worden, waaraan de hun opvolgende bestuurders moeten voldoen:

1e. Belangstelling in de vakvereniging.

Men zoek personen, die door getrouw bezoek aan lezingen en vergaderingen en meegaan met excursies metterdaad hun belangstelling hebben getoond. 't Liefst neme men natuurlijk die leden, die zich door een zeker enthousiasme voor de vakvereniging en haar werken hebben onderscheiden. Voor een aftredend bestuur hoeft het vinden van dergelijke leden geen moeite te kosten: hun aanwezigheid op lezingen en houding bij excursies zullen voldoende aanwijzing zijn.

Alle belangstellende leden kunnen nu eenmaal niet in het bestuur zitting nemen: het bestuur is echter aan deze leden verplicht, uit *hun* midden zijn opvolgers te kiezen. Wanneer het anders handelt, treft het daarmee het beste deel der leden pijnlijk!

2e. Belangstelling in de studie.

Men komt in Delft om zich tot wetenschappelijk onderlegd ingenieur te vormen. Studenten in een bepaalde faculteit of afdeling, die zich voor een zelfde vak gaan bekwamen, hebben hun faculteits-afdeelings- of vakvereniging.

Dat in de besturen van deze vereenigingen, die de afspiegeling, de vertegenwoordiging, der verschillende faculteiten behooren te zijn, zitting moeten hebben studenten, die belangstelling in hun studie hebben getoond, behoeft geen betoog. Men is dit verschuldigd tegenover Professoren, die Eereleden zijn en ingenieurs, die op vergaderingen, lezingen en excursies met het bestuur in aanraking komen.

De maatstaf voor die studie-belangstelling moet nu eenmaal gevonden worden in afgelegde examens. Misschien is hij niet absoluut geldend, maar in de meeste gevallen zal die maatstaf toch wel voldoende houvast geven. Men houde rekening met den tijd waarin en de wijze waarop de examens zijn afgelegd.

Het lijkt mij gewenscht, dat de meerderheid van het bestuur bestaat uit studenten, die een deel van- of het geheele Candidaats-examen hebben afgelegd; terwijl, ter juiste behartiging der studiebelangen van jongere jaren, ook personen, die bijv. het propaedeutisch examen achter den rug hebben, vertegenwoordigd zijn. In de eerste plaats behoort de president Candidaat-ingenieur te zijn, of het weldra te worden, hij zal daardoor beter in staat zijn lezingen te leiden en als vertegenwoordigend persoon bij excursies kunnen optreden.

Ook afgevaardigden naar de „Centrale Commissie” moeten gevorderd zijn tot Candidaat of half-Candidaat, zij zullen dan de Delftsche studie gaan overzien en dus geschikter zijn haar belangen te behartigen.

3e. Persoonlijke geschiktheid.

Wanneer men leden heeft gevonden, die aan de beide genoemde eischen voldoen, zoek men de meest geschikten.

Ik zal niet behoeven op te sommen welke eischen van persoonlijke geschiktheid aan president of secretaris, enz. dienen te worden gesteld: een aftredend bestuur zal daarmee voldoende op de hoogte zijn.

Vaak heb ik de meening hooren verkondigen, dat men vooral, wat men in studententaal „geschikte” en „getapte” menschen noemt, tot besturen dient te verzamelen; zij toch zouden het meest eendrachtig samen kunnen werken. Ik vermoed echter, dat personen, die aan den eersten eisch voldoen, tevens daardoor *geschikt* zijn, om gezamenlijk de belangen van de vereeniging, (waarin zij immers belangstelling toonen) met toewijding en succes te behartigen.

4e. Algemeene vertegenwoordiging.

Deze eisch is misschien niet geheel goed geformuleerd — ik kan geen betere vorm vinden.

Ik bedoel er het volgende mee:

Daar, zooals ik onder 2^e opmerkte, vakverenigingsbesturen *faculteiten vertegenwoordigen*, is men verplicht de personen, die aan de drie genoemde eischen voldoen *te zoeken in alle kringen der studenten!* Duidelijker gezegd: Corpsleden, Bondsleden en wat men in Delft noemt Nihilisten (nòch Corps- nòch Bondsleden) behooren in de besturen gevonden te worden.

Dit is niet alleen redelijk en billijk, het zal ook tot band onder faculteitgenooten strekken en de collegialiteit verhoogen.

In de jaren, dat ik lid ben van „Practische Studie”, de vakvereniging voor Civiel- en Bouwkundige Studenten, heb ik werkelijk 1 of 2 Bondsleden tegelijk in het bestuur zitting zien nemen. — Op 't oogenblik zal het nieuwe bestuur geheel uit Corpsleden samengesteld zijn! Ik vind dit jammer en verkeerd!

Men heeft mij wel eens als reden opgegeven, dat in een vakverenigingsbestuur alleen Corpsleden zitting nemen, omdat onder Corpsleden *meer* geschikte elementen voorkomen dan onder niet-Corpsleden. Op z'n zachtst gezegd is dit pedant — bovendien erkent men er mee, dat onder Bondsleden of Nihilisten *ook* een keuze is te doen, maar dat men deze groep van Studenten eenvoudig passeert en uitsluit! — Dat is onbillijk!

In 't algemeen ga men in belangrijke kwesties niet op praatjes en geruchten af — in dit verband echter, wil ik toch nog wijzen op een opmerking, die ik meermalen te hooren kreeg van menschen, die een samenstelling van vakverenigingsbesturen uit Corpsleden alleen verdedigden:

„Kijk” — zeiden zij — „na afloop van een lezing moet men den spreker een na-broodje kunnen aanbieden in een prettige omgeving, liefst op de Studenten Societeit „Phoenix”. Met niet-Corpsleden kan men daar niet komen, zoodat men zijn toevlucht moet nemen tot restaurants. Dit is minder aardig, minder zooals het hoort, is zelfs voor sommige Professoren reden om niet aanwezig te zijn!”

Ik geef dergelijke gezegden weer, zooals ik ze hoorde.

Ik stem toe, dat het gewenscht is, de Spreker en Professoren te ontvangen in ruimten, zooals de Societeit „Phoenix” die biedt. Waar nu het bestuur der „S. P.” na het oprichten van het Delftsch-Studenten-Vrijwilligers-Corps dadelijk besloot de Societeit open te stellen voor Vrijwilligers-niet-Corpsleden — zou het dan, vraag ik me af, niet aanbeveling verdienen, dat voor die enkele niet-Corpsleden, bestuurders van Vakverenigingen, op het geringe aantal avonden van lezingen, introductie op de „S. P.” mogelijk werd gemaakt?

Het Societeitsbestuur zou daarmee een daad doen, die zeer zeker de collegialiteit onder de Delftsche Studenten zou bevorderen, omdat het opnemen van niet-Corpsleden in Vakverenigingsbesturen er door zou worden vergemakkelijkt.

Hiermede ben ik aan het eind gekomen van de uiteenzetting van mijn meening in deze belangrijke kwestie.

Het komt mij voor, dat, wanneer aftredende besturen zich bij het zoeken van opvolgers bovengenoemde *officieus* te stellen eischen voor oogen houden, telken jare tot bevrediging van alle leden een nieuw bestuur achter de groene tafel zal plaats nemen.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 17 DECEMBER 1914. No. 12.

Moeilijkheden, zooals die bij een tweetal Vakverenigingen het laatst voorkwamen, zouden dan tot de uitzonderingen behooren!

C. hekelde den bestaanden toestand, doch deed geen middelen tot verbeteringen aan de hand — ik hoop hiermee den stoot te hebben gegeven, om tot meer gezonde toestanden te geraken!

Studenten, die belangstellen in hunne vakverenigingen! — op U rust de plicht, om, wanneer een aftredend bestuur opvolgers aanwijst, *niet* voldoende aan boven ontwikkelde eischen, Uw stem te laten hooren en door het gezamenlijk stellen van meer geschikte tegen-candidaten *recht en billijkheid* te laten zegevieren!

De Redactie van het S. W. zal zeker gaarne hare kolommen beschikbaar stellen voor diegenen, die in deze kwestie hun licht willen doen schijnen! —

Delft, 14 December 1914.

F. KANSTEIN.

Kletspraatjes.

Een gesprek.

Mevrouw A: (thuis, tegen haar man).

Ik zal vanmiddag in Gods naam maar eens naar mevrouw B. gaan. Anders denkt dat menschen soms nog, dat ik, na die onaangenaamheden niets meer met haar te maken wil hebben en ik houd natuurlijk de eer aan mij. Als dat wicht van haar dochtertje nu maar niet in de kamer is.

Mijnheer A: Kom, kom, zoo erg is het nu heusch niet.

Mevr. A: Dag, lieve Mevr. B, wat ben ik blij u weer eens te zien, hoe maakt u het en uw allerliefste kleine; ze is toch niet ziek; ik zie haar nergens.

Mevrouw B: Oh Mevrouw A, wat een verrassing. Ik dacht vanmiddag nog net, hoe zou het toch met Mevr. B. gaan, zoo ziet u weer, als je van de dui... (ze vergist zich) zon spreekt, dan zie je zijn stralen. Mijn dochtertje is naar een vriendinnetje gaan spelen. Maar gaat u toch zitten.

Mevr. A: (nadat zij is gaan zitten en haar versierselen aan haar costuum, toevalligerwijze zoo heeft geschikt, dat Mevr. B. ze alle goed kan zien).

Och, wat spijt me dat vreeselijk. Ik zei nog net vanmiddag tegen mijn man: hé, ik hoop dat Mevr. A.'s dochtertje ook thuis is, dat vind ik toch zoo'n schatje.

Mevr. B: (liefelijk glimlachend): Was u gisterenavond op het Mengelberg concert?

Mevr. A: Ja zeker Mevrouw. Wij zijn er met de familie X heen geweest. Och het is zoo vervelend, om er alleen met mijn man heen te gaan. Hij is heelemaal niet muzikaal, weet u. Mevrouw X is een freule Y van zich zelf en haar eerste huwelijk met Mijnheer C heeft veel voeten in de aarde gehad. Die Mijnheer C was nu van niet zoo'n heele goede familie; er wordt beweerd, dat zijn vader een winkeltje in kruidenierswaren had. De oude lui Y hebben de heer C op zijn huwelijksdag niet willen feliciteeren, hoe vindt u toch zoo iets? Enfin, hij is betrekkelijk gauw gestorven en vrij spoedig daarna, trouwde ze tot ieders verbazing, met Mijnheer X. Hij is veel ouder, gunst hij kan bijna haar vader wel zijn, maar hij heeft veel fortuin. Met die familie zijn wij nu gisterenavond gegaan. Verder was er generaal P met zijn vrouw; zij is een juffr. R van zichzelf. Het zijn weer intieme kennissen van mijn schoonzuster; een aardige man is hij. Kent u hem misschien? Zijn vrouw moet vroeger een beeldje geweest zijn als jong meisje, trouwens je kunt het haar nog wel aanzien. Oh ja, ik heb ook nog Mej. W gesproken. Kent u die niet? Ach u weet wel, die een tijd geëngageerd is geweest met Mijnheer Q. Men zegt, dat het maar gelukkig is, dat het af is geraakt, want hij schijnt nu niet zoo'n erg degelijk iemand te zijn geweest. Enfin, ik weet er niets van. Ik kon hem wel en ik vond hem altijd een heel charmant jongmensch, altijd vol attenties, galant en een aardig discours, wat heeft een jongmensch eigenlijk nog meer noodig.

Mevr. B (de woordenvloed trachtende te stuiten): Er was een zangeres, is 't niet, zong zij mooi?

Mevr. A: Oh ja, zij zong prachtig, en een toilet dat zij aanhad, stel u voor, een beige costuum met een groene ceintuur en een prachtige bouquet bloemen. O, het was net een plaatje.

Mevr. B: Wat zong zij?

Mevr. A: Ja, wat u mij daar vraagt, wacht eens, ik geloof, als ik mij niet vergis, een aria van Hullebroeck, en na de pauze iets dat ze moest hisseeren, ik meen een liedje van Bach, erg aardig was dat. Oh ja, weet u wie er ook was? Mevr. K met haar dochter. U weet de K's zijn niet gefortuneerd en haar dochter is al in de 20, enfin, u begrijpt me wel. En toch had ze maar een heel eenvoudig blousetje aan. U weet wel van die groene zijde, en dan hier op zij een....

Ik ging weg, ik kon het niet meer uithouden.

Oh, Mengelberg, dat je concerten voor zoiets gebruikt worden.

Laatst was ik in de winkel van een brillenmaker, of, zooals hij zich noemt opticien: Weirauw de Opticienne, was uit, naar Mengelberg.

Dat de muziek, die goddelijke kunst, dat die gebruikt wordt om de menschen gelegenheid te geven om elkaar te bekladden, elkaars mooie toiletten te bewonderen, en om jonge meisjes....

Mengelberg, weet je dat. En wordt jij dan ook altijd zoo boos als „men” het heeft over Bach, of Beethoven, en klinken die namen jou dan ook niet als een ontheiliging in je ooren?

E. I. R. D.

Aan den Heer E. I. R. D.

In Oranjeland leefde eens een hondje, en dat hondje wandelde op een goeien dag over een plein. Midden op dat plein stond een standbeeld en het hondje wandelde er heen. Hij zag niets van het prachtige kunstwerk, maar rook alleen aan de pedestal. Toen wist het hondje, dat er nog veel meer soortgenooten die plaats hadden bezocht en het was des hondjes dure plicht om standes Amtlich und hormet zijn kaartje aldaar te deponeeren. Een zekere mijnheer D. R. I. E., groot kunst-enthousiast zijnde, was al eenige dagen op datzelfde groote plein ijverig bezig, het schoone beeld te copieeren. Hij had zich al dagen lang geërgerd aan de vele hondenbezoekjes, die zijn idool ontving. Doch nu was de maat vol. Hij keek het hondje verachtelijk aan en schreef een brief aan Rodin, die het beeld had gemaakt: „Groote meester, kunt u verdragen, dat de Venus hier op deze wijze wordt bespogen en bespot?” Hij ontving geen antwoord, maar het hondje dacht: „gelukkig dat hier op dat plein zoo 'n gelegenheid aanwezig is.” En dat was des hondjes recht.

M. ENGELBERG.

Gedachten en Gedichten.

Sombere Zomerdagen.

Lange dagen houdt ge reeds de zon gevangen,
Hebben we niets dan grijs gezien,
En we leven in een zwijgen, in een bangen;
In een hoopen, dat ge weldra weer zult vliën.

Ook natuur in droomerig verlangen,
Zwijgt en hoopt op betere dagen,
Vogels laten moedeloos hun kopjes hangen,
Onder blauwe bloementronen, waar ze schuilen, waar ze
[klagen.

Voelt gij dan daar boven niet,
Gij grijze, grauwe wolken, die smart.
Hoort gij soms nog een vogelenlied,
Dat ge in halsstarrig weigeren nog ons sart.

Gaat nu heen, en laat 't zonnetje schijnen,
Laat haar één straal, een vreugdestraal, ons geven.
O neen, ge denkt niet aan verdwijnen,
Terwijl wij wachtend leven.

AGR.

Brieven uit Brabant.

I.

Ik zit in mijn priëel aan mijn vijvertje en zie voor mij uit. Eenzaam drijft de eenige eend rond op het water, doelloos en blijkbaar zich vervelend. Af en toe duikt hij met de kop onder, de pooten in de lucht, en komt weer omhoog, met niets.

Ik staar in de verte, naar de strakke grijze regenlucht voor mij, over de heg van het tuintje, achter de knoestige oude vruchtboomen; en plotseling denk ik aan het vers van Roland Holst, dat begint met:

„Manya wat was dien avond alles koel

Wij zagen 't licht in laatste lange lijnen

Ten bergen vrije eind van 't meer verdwijnen”

en dan denk ik ook aan het laatste S. W., waarin het prozastuk stond „Het Meer”; en een eindelooze weemoed bekruipt mij:

„Voor U uit ligt het meer, het uitgestrekte meer, met z'n begroeide oevers, het meer, dat rustig kan zijn, ondulbaar rustig, het meer waarop ook de orkanen kunnen woeden met hunne alles-vernielende passie.”

Want voor U, die de vrijheid kent in Uw jeugd, is Uw leven niet als het meer, dat rustig kan zijn, kalm door bezonken hartstochten, en waarin ook kan woeden de orkaan van de hartstocht, van het alverterend enthousiasme.

En voor mij, die eenmaal de volle vrijheid kende en doorleefde, thans beoefenende het krijgsberoep aan onze neutrale grenzen, is mijn leven thans niet gelijk het vijfertje

voor mij, rustig tusschen de vier rechte kantjes, bedekt met groenig vuil kroos. Soms als het regent, wat ring borrelende blaasjes aan de oppervlakte, en als het vriest onder een stijve ribbelige ijskorst, maar geen zware stormen van enthousiasme; en, ben ik zelf niet als die eene verdwaalde eend, die doelloos, zich vervelend, rondzweeft op het vuile water, van de eene hoek naar de andere, en af en toe onderduikend niet om iets op te halen, slechts uit pure verveling, misschien ook wel denkend aan de tochten die hij maakte over de bergen en de verre landen. Ik benijd je S. V., ik benijd je.

Veldleger December 1914.

J. M.

Correspondentie.

Aan den auteur van het „Versje”.

Uw inzending kwam niet voor plaatsing in aanmerking.

ADVERTENTIEN.

MET EEN

SUCCES

apparaat, maakt ieder in enkele seconden zijn Scheermes vlijmscherp. Prijs f 1.50. (naar buiten f 1.65). TH. VAN LEIPSIG, Wijnhaven 2-3, Delft.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

H.H. Amateur-Fotografen.

Het beste Goedkoopste adres voor Uw inkoop te doen

IS, WAS en BLIJFT
65 BRAB. TURFMARKT 65,

gij bespaar. minstens 25%.

Speciale inrichting voor VERGROOTINGEN en SPOED-BESTELLINGEN voor ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN.

Schrijfmachines

Nieuw van af f 140.—

Gebruikt „ „ f 40.—

In Huur f 5.— per maand.

A.J. PRINS, Choorstr. 4

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

Naar aanleiding van de bezorging der CORPSDIPLOMA'S, welke in deze dagen zal plaats hebben, beveelt ondergeteekende zich aan voor het OMLIJSTEN daarvan in

rood houten lijst of met rood linnen band.

Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

BINNENWATERSLOOT 33-35 - DELFT.